

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket til Behandlingen som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen [Lillering]): Som ærede Medlemmer vil erindre, udtalte jeg ved Lovforslagets første Behandling Ønsket om, at Tidspunktet for Udpantningsrettens Bortfald maatte blive ændret fra 1. December til 1. Januar. Over for Udvalget har De samvirkende Købmandsforeninger, dels i en Skrivelse, der er optrykt som Bilag til Betænkningen, dels ved en Deputation givet Udtryk for, at man nødigt saa en saadan Ændring indført i Loven. Hele Udvalget er derfor enigt om, selv om man ikke forstaar Købmandsforeningernes Standpunkt, ikke at ville gennemføre Ændringen, da man ikke ønsker at skabe et Modsætningsforhold mellem Købmandsorganisationen og Landbrugerne; tilmed har Deputationen over for Udvalget givet Tilsagn om, at man vilde henstille til Organisationens Medlemmer at vise en vis Imødekommenhed over for de Debitorer, som har vanskeligt ved at overholde deres Forpligtelser i Henhold til Loven om Høstpanteret, bl. a. ved at lade Begæring om Udpantning overgaa direkte til Sognefogeden i Stedet for at overgive Fordringen til Sagfører til Inkassation.

Jeg kan derfor paa hele Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Løje: Partiet Venstre havde gerne set, at den Tidsfrist, der er fastsat i den hidtil gældende Lov — idet Fortrinsretten bortfalder, saafremt Begæring om Udpantning ikke er indgivet til Fogeden inden 1. December 1939 —, var blevet forlænget enten til 1. Januar eller eventuelt til 1. Februar.

Vi forstaar ikke helt De samvirkende Købmandsforeningers Begrundelse for, at man gaar saa bestemt imod dette, idet det jo dog er muligt for Købmændene at gøre Udlæg paa et tidligere Tidspunkt, hvis de finder det paakrævet. Men paa den anden Side vil det, naar Købmandsforeningerne gaar saa bestemt imod det, være en betænkelig Sag at gennemføre en saadan Be-

stemmelse. Som Forholdene ligger, er det os jo ikke alene om at gøre, at vi faar en saadan Lovgivning; den maa ogsaa have en saadan Form, at de to Parter føler sig tilfredse med den. Ellers kunde det gerne gaa saadan, at det ikke blev muligt at gøre den Brug af Loven, som Landmændene ønsker.

Jeg kan derfor give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, selv om vi hellere havde set en Ændring paa dette Punkt.

Viggo Hansen: Efter det foreliggende Resultat af Udvalgsbehandlingen kan jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Lovforslaget i den foreliggende Form.

J. S. Foget: Ogsaa jeg deltager i Beklagelsen af Købmandsforeningernes fuldkommen afvisende Holdning over for en Udsættelse af Pantefristen. Jeg beklager yderligere, at Udvalget paa Grund af et Ultimatum fra Regeringspartierne maatte bøje sig for denne Afvisning. Jeg ser ikke nogen Berettigelse i, at Købmandsorganisationerne stiller sig afvisende og uforstående over for en Forlængelse af Pantefristen fra 1. December til 1. Januar. Købmændene kan jo gøre Udlæg naar som helst, men det vilde stille de mindre Brug væsentligt bedre, hvis de fik den Maaned mere, da de saa fik 3 Maaneder, fra Høsten var inde, til at opfede Baconsvin i Stedet for at skulle sælge Korn.

Mit Parti var ikke gaaet med til at forblive ved de angivne Terminer, hvis Formanden for Deputationen ikke paa min Anmodning havde givet Tilsagn om, at Købmandsorganisationerne vilde rette en alvorlig Henstilling til deres Medlemmer om at lade Udlægsforretninger gaa direkte fra Købmanden til Sognefogeden, da man derved sparer de mægtige Sagførergebyrer. Viser det sig, at en saadan Henstilling virker effektivt, og Landmændene derved spares for det unødvendige Sagførersalær, har dette efter min Mening langt større Betydning end Datoen for Pantefristens Udløb. Vi gik derfor med til den uændrede Forlængelse i Haabet derom. Men vil Købmændene nu ikke vise dette Hensyn, tror jeg, der kan blive Enighed til næste Aar om, at saa forlænger man Pantefristen uden Hensyn til Købmandsorganisationerne. I øvrigt er det jo en forbavsende Magtstilling, man her har givet Købmandsorganisationerne. Konsekvensen heraf maa da blive, at man tager lige saa stort Hensyn til Landbrugets Organisationer i Fremtiden.